

JÁSZAPÁTI ÉS VIDÉKE.

Társadalmi és közgazdasági hetilap. — Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉS ÁR:		Felelős szerkesztő:	Egyes szám ára 20 fillér.
Egész évre	8 kor.	ifj. Imrik József.	Nyilttér soronként 40 fill.
Fél évre	4 "		Kéziratokat vissza nem adunk.
Negyed évre	2 "		

Közös legelők.

Sok minden utat módot-kisérelnek meg napjainkban oly irányban, hogy mezőgazdasági szomorú állapotainkban valamelyes javulást létesítsenek. Mert hát akármit mondanak is a merkantilisták, alig hiszem, hogy valamikor megvalósulna az az álmuk, hogy Magyarországból ipar-kereskedő állam lesz. Nem az a magyar nép vérmérséklete, évezredek megszokása, természetete, hogy ipar-kereskedelmi téren érvényesüljön, — ős mezőgazdák voltunk mi, azok is maradunk; — de nem is hiszem, hogy komoly ideájuk volna ily irányban átalakulva látni Magyarországot, hanem csak létesíteni egy bizonyos erősebb ipar-kereskedelmet, mely legalább attól mentene meg, hogy az ily produktumokat mi magunk is előállítván, e tekintetben a külföldre ne legyünk utalva.

Minden esetre nemes, szép cél, — érdemes érte küzdeni, de nem oly öldöklő harcot invokálni, mint minőnek csak a közel múltban is tanui voltunk az agráristák és merkantilisták

között; mert az csak a közös cél: az ország anyagi jóléte emelésének kárára történik, ha egyik irány képviselője a másik rovására, annak romjain akar emelkedni. Örömmel tapasztaljuk, hogy ma már a két tábor szövetséget kötött s nem gyengíteni, de támogatni igyekezik egymást.

Nem is régen e helyen foglalkoztunk állattenyésztésünk ügyével, nem országos szempontból — mert hiszen az nem e lapok hivatása — hanem e járás állattenyésztését vizsgáltunk s akkor arra a következtetésre jutottunk, hogy gazdáinknak eminens érdeke állattenyésztésünk *minőségének* emelése.

Most egy igazán életre való, egy kihatásaiban ma talán alig megbecsülhető mozzanat, — melyről lapunk más helyén számolunk be, — figyelmünket oda irányította, hogy állattenyésztésünket mennyiség tekintetében is áttekintsük, néhány rendelkezésünkre álló statisztikai adat egybevetéséből következtetéseket vonjunk.

Nagy általánosságban sokszor emlegetjük, hogy állat-létszámunk folytonosan apad, de ha beletekintünk a sta-

tisztika adataiba, arra a megdöbbentő és szomorú tapasztalatra jutunk, hogy ha ez így halad, ha utját nem igyekszünk állani a haladás mai irányának, — maholnap állat nélkül leszünk.

Ime előttünk van az 1895. évi statisztikai összeírás, mely szerint járásunk területén összeíratott 18203 drb szarvasmarha, 9059 ló, 23114 drb sertés és 16990 drb juh; ezzel szemben a múlt 1903. évi tavaszi állatösszeírás alkalmával találtunk 14375 drb szarvasmarhát, 8283 drb lovat, 11262 drb sertést és 19729 drb juhot. Ez adatokból látjuk, hogy ugyyszólván az egész vonalon horribilis visszaesés mutatkozik; — legjelentékenyebb ez a sertéseknél, hol az állomány több mint 50 perccel csökkent, — figyelembe véve az utóbbi évek sertésvészeti által előidézett apadást s ezt 30 perccel téve, az eddig nem indokolt apadás 20 perccel, vagyis kerek számban kifejezve 4700 drb; — nagy a csökkenés a szarvasmarháknál: 3828 drb, a lónál: 776 drb.

A részletes adatokat községenként vizsgálva, azt látjuk, hogy járásunk

T Á R G A.

Az elegáns főváros.

Mindenfelé fény, csillogás,
A művészet sok remeke . . .
Boldog lehet, kit ide hoz
A szerencse gyors kereke . . .

Minden, a mi lelket éleszt,
Gyönyörködtet szemet-szívet:
Minden lépten-nyomon van itt
Szórakozás, meg művészet . . .

Óh, a kik így gondoljátok,
Kiknek ez a fővárosatok,
Kik mindezt nem élvezitek:
Ti vagytok csak a boldogok! . . .

Nem tudjátok, hogy az a fény
Jégkristályok csillogása,
Minden ember keble egy-egy
Kemény, rideg sziklabánya . . .

Csinált virág a kalapon,
Csinált virág az arcokon,
„Sikkos” ruha, nyusztprém-bor,
Mindet el sem sorolhatom . . .

Divatos és kimért járás,
Fényes, magas cilinderek, . . .
A kirakat bábjainál
Nem többek itt az emberek.

Fagyos itt még a mosoly is,
Hideg van itt, nagyon hideg;
Még fagy az az egy-két könnycsepp,
Mely orcámon végigperreg.

És hogy a nagy hidegségben
Meg ne fagyjon árva lelkem,
Elszáll innen tihozzátok,
Kiket mindig úgy szerettem . . .

A templom, az istenháza,
Ez még itt is az otthoni,
A tömjénfüst, a szent ének,
Az orgona mély hajngai . . .

A mely nem nagy-városias,
A mely komor, méla, ósdi,
Hogy feledjem a fővárost,
Abba megyek imádkozni.

Főlemelő áhitattal
Összeteszem a két kezem,
Letérdelek egy sarokban,
És — rólatok emlékezem . . .

Szabó István.

Esküvő van a templomban

Esküvő van a templomban
Most érkezett a nászmenet,
A nyomába sok kíváncsi
Szép menyasszonyt tódul látni
S körül állnak minden helyet.
— Mily gyönyörű a ruhája!
Csupa arany, csupa selyem,
De a legény mért oly halvány
Esküvője boldog napján?
— Azt susogják minden helyen.

közsegei közül szarvasmarhánál csak két községben, Jászszentandrás és Nagykörűben van alig számba vehető emelkedés, a többiben mind nagy mértékű apadás konstataható; — a lónál Köttelek és Nagykörű tüntet fel némi emelkedést, a többi községeknél nagy a számbeli visszaesés.

Kutassuk már most e szomorú jelenségnek okait!

Nem lehet itt eltekintünk első sorban attól a tényről, hogy népünk anyagi helyzete napról napra súlyosabb, a kis gazda szegényedik. Igaz, hogy ez le nem tagadható tény s hogy ennek következtében az a kis gazda sok esetben kénytelen marháját, általában haszonállatait eladni, — de ez nem lehet állandó, hanem csupán efemer jelenség. Mert az a kis gazda, a melyik haszonállatokban szűkölködik, nem lehet hosszú életű, csak ideig-óráig tengeti gazdaságát, végre is kénytelen csődöt mondani, — s viszont gazdáink nagyon tisztában vannak azzal, hogy az állattenyésztés olyan jövedelmi forrást képez, mint maga a szoroson vett földművelés. — De ha még alább szállunk vizsgálódásunkban, azt látjuk, hogy ma már élvéte, vagy egyáltalán nincs olyan jobb nap-számos, munkás család, a melyeknek — mint ennek előtte — egy-egy tehene volna, hogy abból úgy szólván felejjövedelmét előállíthatta.

Megvallom, e tarthatatlan helyzet okát a közlegelő hiányában és illetve a meglevők rossz, elhanyagolt állapotában találom. Tudjuk, hogy az a szegény munkás egyetlen tehenének fenntartásával, vagy a kis gazda, — mondjuk, egy néhány jószágának élelmezésével alig gondolt, mert a legelő megnyitásával oda kiverte, — télire pedig hol részes kaszálással, hol részes kukorica ültetéssel képes volt annyit összeszerelni, hogy takarmánya volt. Ma azonban vagy nincs közös legelő, vagy — ha van, az oly hitvány, kopár, annyira kiélt, hogy az állat csak a pusztá földet harapja; nem hogy meg-

élne pót-takarmány nélkül, hanem inkább leromlik, lassan elsovad.

Nézzünk itt is néhány statisztikai adatot. Tudjuk, hogy egy-egy szarvasmarha eltarthatására a kitűnő minőségű legelőből átlag legalább is fél hold, — a közép minőségűből legkevesebb 1 $\frac{1}{2}$ —2 hold legelő kívánatik. Ezzel szemben azt látjuk, hogy pl. Köttelek község 385 kat. holdnyi nagyon silány legelőjére az 1903. évi haszon-állat összeírás szerint összesen 3868 drb állat hajtattott ki s így egy-egy darabra átlag valami csekélylyel több, mint egy hold esik; — vagy Jászkisér 699 kat. hold közös legelőjére 6435 drb számítottván, egy darabra még egy holdnyi legelő sem jut. De így van ez a többi helyeken is. Ily nyomorúságos viszonyok mellett még remélni sem lehet az állatállomány számbeli szaporodását, annál kevésbbé, mert tudvalevő dolog, hogy nálunk a mesterséges takarmányfélék természetére vajmi csekély gond fordítatik; mi csak szemes terményekkel, kis részben kapás növényekkel értékesítjük földjeinket.

Ily helyzetben kettős teendőnk van és pedig egyrészt a még meglévő közös, felosztatlan legelőket fel nem osztani, az ily törekvéseket még csirájában elfojtani, másrészt silány, kihasznált, kiélt meglévő legelőinket mielőbb okos és célravezető eszközökkel megjavítani.

Ne zárkózzanak el az illetékes tényezők e tekintetben; — mosolyogni és kicsinyelni e törekvéseket: lelkiismeretlenség! Egyetlen eszme, egyetlen kísérlet sem hiába való! Ha nem sikerül az egyik, célra vezető lesz a másik! De tennünk kell valamit addig, míg lejjebb nem megyünk a pusztulás azon lejtőjén, a melyen már eddig is nagy utat tettünk meg.

Örömmel üdvözölhető minden kísérlet addig is, míg végre a törvényhozás közbe lép!

Vármegyénk hölgyei a tüdőbetegekért.

— Saját tudósítónktól. —

A József Főherceg Szanatórium Egyesület védnöke, József főherceg, megleghangú felhívással fordul vármegyénk hölgyeihez, hogy segítsék a népszanatóriumok létesítését s e végből a jótékony célú sorsjáték sikere érdekében alakuljanak meg Jásznagykunszolmegyében is a hölgybizottságok.

Igaz, hogy a mi megyénkben is alakult a tüdővész pusztításainak enyhítését célzó egyesület, de ez is csak úgy léphet sikerrel akcióba, ha most a testvéregyesületet megsegiteli. Mert a József Főherceg Szanatórium Egyesület azt az ígéretet teszi, hogy az ő akcióját most támogatván, készséggel meghatalmálja a segítséget akkor, ha mi is gyarapítani akarjuk alapunkat.

Értesüléstünk szerint az egyesület azoknak, a kik némes célját pártolni sietnek, a főherceg-védnök aláírásával művésziesen kiállított oklevelet ad, ezenkívül az egyesület úrvőja le háláját, hogy azon hölgyeknek nevével, a kik a legkiválóbb tevékenységet fejtik ki, a népszanatóriumok márványtábláján örökíti meg.

Mint értesülünk, a jászági alsó járásban és Karcag városában a hölgybizottság már megalakult; a tiszai alsó és felsőjárásokba, továbbá Jászberény és Kisújszállás városokba most mennek szét az egyesület felhívásai; a jászági felső és tiszai középső járásokban, ugyszintén Szolnok, Mezőtúr, és Turkeve városokban a fölkérés a legközelebbi napokban fog megtörténni.

Megjegyezzük, hogy a szanatóriumi hölgybizottsági tagság anyagi kötelezettséggel nem jár, hanem azzal az erkölcsi kötelezettséggel csak, hogy az egyesület emberbaráti akciója sikert lásson, hogy a tagok a maguk örállomásán lelkes harcosai legyenek a tuberkulózis elleni küzdelemnek.

A jászági alsó járásban megalakult hölgybizottság tagjai a következők: Jászapáti-ban: Goór Györgyné, dr. Cseh Józsefné, Bódogh Zsigmondné, Horváth Lajosné, Pethes Pálné, Löwy Emilné, Friedvaltszki Jánosné ur-hölgyek. Jászkiséren: Strada Béláné sz. báró Kemény Johanna, özv. Hegedüs Ferencné, Bay Ferencné, Rónay Béláné, Küry Andorné, Küry Gézané, dr. Farkas Rudolfné. Jászladányon: dr. Izsó Lajosné, Andrassy Béláné. Alsószentgyörgyön: dr. Szeniczey Pálné. Tiszasülyön: Szénássy Lajosné, Brachfeld Sándorné. Kötelen: Goór Lászlóné. Nagykörűben: Ambrus Józsefné, Pethes Kálmánné, Schweiger Vilmosné. Besenyszögön: Chiovini Ferencné és Skopecz Béláné.

Bizton hisszük, hogy a nemzeti és népmentő feladatnak ilyen nemesszívű gardával nagy sikere lesz.

Megjelent az Úr szolgálja
Feszülettel a kezében
És utána mondják halkan:
„Holtomiglan — holtodiglan,
Isten engem úgy segítjen!”
— Cserélnék a jegygyűrűt is,
De az egyik földre esett,
S bár mint nézik, nem találják,
— Rossz előjel — azt susogják,
— Bizony-bizony furcsa eset. —

Padsorokhoz támaszkodva
Bámul egy lány bamba képpel.
Bomló fényben dus hajzata.
. . . Majd vad öröm tör ki rajta,
Előre ront s így kiált fel:
— Itt a gyűrű, mit keresik?
Ujamon van réges-régen!
Hisz' tudják, hogy nekem adtad,
Mikor szerelmed fogadtad,
Ugye édes vőlegényem!?

— Esküdjünk no! majd én mondom:
Verjen meg a három Isten!
Büntetése szálljon rátok
És ne legyen nyugovástok
Sem a földön, sem az égben!
— Kacag és lejt örült táncot
S a kíséret mind kiszökik;
Gyöngy koszoru összetépvé
És azután kimerülve
Élettelen összeesik . . .

Vége lett az esküvőnek
S nem beszélnek mást azóta,
Félben maradt esküvőről
Megcsalattott szeretőről,
Utca-hosszat szól a nóta . . .

Toth Kurucz János.

Kötelki legelőjavítás.

Nagyszabású és különösen állattenyésztésünk fejlesztésére rendkívül fontosságu tanácskozás folyt le november 22-én Kötelen, a község házában. A tanácskozás tárgya a községi volt urbéres közbirtokosság közlegelőjének megjavítása volt. A tanácskozásra a földművelésügyi m. kir. kormány is elküldötte egyik kiváló szakközegét, Károly Rezső gazdasági akadémiai tanárt s azonkívül leküldötte Berzeviczy Zsigmond állattenyésztési felügyelőt, Gyárfás Józsefet, az aradi növénytani állomás vezetőjét és Selymessy Ferenc m. kir. főerdészt. A közigazgatási hatóság részéről Back Andor járási szol-

gabiró, a község képviselőjében *Goór László* főjegyző és *Egyed János* főbíró s a közbirtokosság nevében a gazdasági tanács és pedig *Márkus Mátyás* elnök, *Márkus István* pénztáros, *Szabó Antal* jegyző és *Beszeki Gergely* biz. tag vettek részt a tanácskozáson.

A legelőjavítási mozgalom életrevalóságát és fontosságát lapunk vezércikkében méltatjuk, itt pusztán csak azt emeljük ki, hogy Kőtelek község mindenek elismerésére méltó és igazán dicsérendő lépést tett a környék állattenyésztése érdekében akkor, midőn tehetséges és minden üdvös közdologért lelkesülő főjegyzőjével, *Goór Lászlóval* az élén, ezt a mozgalmat elsőnek megindította. A teljes siker — a mint az ily nagyszabású dolognál érthető is — még távol van ugyan, de már az első lépés fényes elégtétel és erős buzdítás a további haladásra. Mert maga az a tény, hogy a kormány a legnagyobb jóindulattal és a legelőzékenyebben karolta fel az ügyet, maga az a tény, hogy a szaktanácskozást az első kérésre éppen a földművelési miniszter rendelte el: mindennél hathatósabb és biztosabb ígéret ennek az égető kérdésnek a legkedvezőbb megoldására. Haladjon tovább Kőtelek a megkezdett uton, mutasson példát a környékbeli többi községeknek s akkor aztán bizonyos, hogy pusztulóban lévő legelőinken minél előbb megindul a tenyésztés s állattenyésztésünk nemsokára fellendül. A kormány, amely az ügy iránt való kitűnő értékének már az első alkalommal jelét adta, bizonyosan támogatni fog minden életrevaló törekvést, nem lesz tehát sehol a gazdaközönség e nehéz munkában magára hagyva.

Mi magunk is komoly munkával és őszinte buzgalommal kívánjuk szolgálni ezt az ügyet s éppen azért részint, hogy Kőtelek községnek a nyilvánosság előtt megadjuk az őt megillető dicséretet, részint pedig, hogy többi községeinkkel is teljesen megismertessük ezt a mozgalmat, részletesen beszámolunk a november 22-iki tanácskozásról az alábbiakban:

A tanácskozást délelőtt 10 órakor nyitotta meg a földművelési miniszter megbízásából *Károly Rezső* elnök s meleg szavakban üdvözölve a megjelenteket, kérte a község legelőjavítási kérelmének ismertetését.

Goór László főjegyző, a mozgalom megindítója erre előadta, hogy a kőtelki közbirtokosság 385 kat. hold közlegelője az időjárás viszontagságai, a mostoha talajviszonyok és a lakosság elszegényedése következtében már évek óta teljesen hasznavehetetlen s a községnek egyetlen keresetforrását, az állattenyésztést, a legkomolyabb veszedelemmel fenyegeti. A gazdák, hogy helyzetükön javítsanak, már fel is akarták osztani a közlegelőt, a kormány azonban azt nem engedte. Hogy tehát ne menjen tönkre a község, ő maga megindította a legelőjavítási mozgalmat s erre vonatkozó munkájához egy előterjesztésben kérte a kormány támogatását. A földművelésügyi miniszter erre a mai tanácskozást rendelte el; mikor tehát ő ezért úgy a miniszternek, mint a kiküldött uraknak a közbirtokosság nevében köszönetet mond, egyúttal kéri a bizottságot, hogy legyen segítségére

a községnek továbbra is, támogassa azt jóindulattal s eszközölje ki a kormánynál a költségeknek államsegélyként leendő utalványozását, hogy ily módon a 385 kat. hold közlegelő már a közeljövőben rendeltetésének megfelelően s egyúttal az újra fejlődésnek induló állattenyésztés megmentse a községet a végeleszegényedéstől.

Károly Rezső elnök erre biztosította a közbirtokosságot a miniszter jóindulatáról, hangoztatta a legelőjavítási törekvések nagy fontosságát, utalt rá, hogy maga a kormány is a legnagyobb figyelemmel tanulmányozza ezt a kérdést, annyira, hogy annak már törvényhozási uton való rendezése is szóba került, — éppen azért kijelentheti, hogy a miniszter nagyon szívesen látja az egyes községeknek ez irányban való munkálkodásait s így elismerését és köszönetét fejezi ki Kőtelek községnek e fontos gazdasági lépés kezdeményezéseért. Elmondja, hogy a kőtelki közlegelőt a tanácskozás megkezdése előtt a kiküldött szakemberekkel bejárta s azoknak alapos vizsgálata után kijelenti, hogy az valóban siralmas állapotban van. A folytonos használat kiszarolta, gondozva nincs, trágyázva sincs s így érthető, ha a rossz talajviszonyok s a szárazság következtében egyáltalán semmire sem használható. A megjavításra itt tehát feltétlenül szükség van s arra a miniszter már csak azért is szívesen segédkezik nyújt, hogy ezáltal példát adjon a vidék közbirtokosságának, hogy megmutassa a módokat s az eszközöket, amelyekkel a cél elérhető s hogy felébressze az egyes közbirtokosságok figyelmét e törekvések jelentősége iránt. Azért jött le ide tulajdonképpen a bizottság is, hogy tanulmányozza ezt a kérdést s hogy egy olyan részletes tervet dolgozzon ki, melynek alapján kiké meg tudhassa, hogy a hasonló bajokkal küzdő legelők a jövőben minő módon, mily eszközökkel, mennyi idő alatt s mennyi költség árán lesznek megjavíthatók. Kéri a szakfőfiakat, hogy véleményüket adják elő.

Selymessy Ferenc főerdész előadja, hogy ő a legelőt a talaj minősége alapján három részre osztja, mert egy kis része egészen rossz minőségű, teljesen szikes, egy másik nagyobb része középminőségű, kevésbé szikes és végül a harmadik része elég jó minőségű. Azt véli, hogy a legrosszabb részen csak fásítással (másfél méteres sorközökben, egyméteres csemete távolságban, sűrű ültetéssel) lehetne segíteni, de a siker így is kérdéses; a középminőségű részt fásítással, talán magasabb törzsű fák ültetésével és esetleg gyepesítéssel lehetne javítani, de a siker itt is csak esztendőnk munkája után várható; a legjobb részen a siker biztos, ahol fásítás nélkül is, feltöréssel, mezőgazdasági műveléssel s aztán gyepesítéssel szép eredmény elérhető. A fásításnál tanácsos lenne a fa-sorok közé a kapálás miatt kapásnövényeket ültetni.

Gyárfás József fűvész-tanár a legnagyobb bajt abban látja, hogy nincs nedvesség a legelőn. Éppen ezért a legrosszabb rész javítását hiábavalónak tartja, hisz még a közép rész javítása is nehéz. Hiába vetünk mi abba a földbe fűvet, ahol még a buza, de a kukorica sem terem meg. Előbb tehát a fásítást kell megkísérelni, azzal a földet megjavítani, árnyékot és nedvességet szerezni s csak azután lehet szó a gyepesítésről. Azon a részen, mely mezőgazdasági művelésre alkalmas, lehet gyepesíteni, de előbb annak a földnek is pihenni kell, azután talán művelés alá kellene fogni, szántani, kukoricát belevetni, termés után megint megszántani s rájövő tavasszal zabbal gyepesen fűvel bevetni, hogy a zab a fűvet megvédje, majd ősszel a zöld takarmányt levágnati s csak a jövő tavasszal a legeltetést megengedni. Így lehetne teljesen megjavítani a legelőt, de csak a jobb részeket, a rosszabb részek javítása igen költséges, igen hosszúságú és bizonytalan lenne.

Back Andor szolgabíró azt látja, hogy a szakközégek igen hosszúságú, költségesnek és bizonytalanoknak tartják a javítási munká-

kat, nehogy tehát valami óriási teher szakadjon a közbirtokosságra nyakába s nehogy esetleg ezek során teljesen el is veszítse a bizonytalan eredményű földjavítási munkák miatt egész legelőjét, azt ajánlja, hogy legjobb lesz a kísérletezési eljárásnál maradni; kisebb, pár holdas területeket kihalítani a különböző minőségű legelőrészekből s azokon kísérletképpen a különböző módszertől javításokat végezni. Ez által az egész legelő nem költetik le, a költség sem lesz nagy s a siker után a további javítás is könnyebben folytatható.

Beható tanácskozás után *Back Andor* szolgabíró indítványát a kiküldött bizottság s a gazdaközönség képviselői elfogadták s a bizottság elhatározta, hogy javasolni fogja a földművelésügyi kormánynak a legelőjavítási kísérletek megkezdését a kőtelki közlegelőn. — A kísérletek öt éven át, évenként 3—3 hold területen részben fásítással, részben gyepesítéssel fognak történni s az ehhez szükséges költségeket nagyrésztben a földművelési minisztérium fogja viselni. Ha a kísérletek beválnak, vagyis ha a ma teljesen értéktelen, szikes, kopár, kőkemény legelőrészeket a tenyésztés újra megindul, akkor a minisztérium egy akkorra kidolgozandó részletes terv alapján az egész legelőt megjavítja.

Ezután a tanácskozást jegyzőkönyvbe foglalták s azzal az ülés véget ért.

Délben *Goór László* főjegyző a bizottság tagjai tiszteletére vendégszerető uri házában ebédet adott, mely oly kellemes hangulatban folyt le, hogy a vendégek csak az esti órákban utaztak el Kőtelekről.

—k.

H I R E K.

Esküvő. *Wagner Márton* építész, a helybeli gőztéglagyár társtulajdonosa, f. hó 26-án d. u. 4 órakor esküdött örök hűséget *Fuchs Birike* kisasszonynak, *Fuchs János* jászapáti községi jegyző leányának. A tanúk *Koczka István* és *Utasy Imre* jászapáti földbirtokosok voltak.

Az orsz. magyar szövetség szolnok-vidéki bizottsága *Gorove László* dr. országos képviselő elnöklésével f. hó 27-én d. e. 11 órakor a vármegyei kaszinó nagytermében közgyűlést tart. A közgyűlés előtt választmányi ülés lesz.

Nyugati faju bikák a köztenyésztésben. A legilletékesebb helyről szerzett információink alapján jelenthetjük, hogy az egyes községek kívánságaihoz képest, a törvényhatósági bizottság javaslata alapján a jövőben nem csak egyedül magyar faju, hanem nyugati faju bikák is fognak engedélyeztetni köztenyésztési célokra s ehhez képest a megyei mezőgazdasági szabályrendelet megfelelőképpen módosíttatik. A nyugati faju bikák engedélyezése — mint biztos helyről tudatják — már a legközelebbi időben várható.

A redemtusok felirati kérvényének tervezete, melyet *Hermán Ferenc* dr. ügyvéd, a kiskunhalasi végrehajtó-bizottság elnöke dolgozott ki, a napokban már megjelent Grill *Károly* budapesti könyvkereskedő csinos kiadásában. Ára 3 korona. A munka külső alakja is szép, még szebb azonban tartalma, melyre már most is felhívjuk olvasóink figyelmét.

Vármegyei segély a nagykőrűi tejszövetkezetnek. A vármegye legutóbbi közgyűlésén a nagykőrűi tejszövetkezet részére 500 korona segélyt szavazott meg a megyei eb-

adó-alap terhére. A törvényhatósági bizottság ez adományával egyrészt a szövetkezet fennmaradását akarja elősegíteni, másrészt pedig a kigazdák közvagyonosodását kívánj előmozdítani, hogy gátat vessen a Tisza-menti községekben egyre jobban terjedő szocializmusnak.

Vakmerő lopás. November 10-én, az esti órákban, ismeretlen tettesek behatoltak a jászladányi vasúti állomás raktárába és onnan egy ládát, melyben 22 kgr. olajat tartalmazó bádoggal volt bepakolva, elloptak. A nyomozás, melyet másnap azonnal megindított a helybeli csendőrség, eddig nem vezetett eredményre.

Tűz. November 21-ére virradóra tűz ütött ki községünkben. Valószínűleg az áthelyült és rozoga állapotban lévő kéménytől meggyult a *Ulas* P. István napszámos tabáni háza s a tetőzet teljesen le is égett. A padlason semmi értékes dolog nem volt s így a kár jelentéktelen.

Nagy verekedés történt f. hó 20-án a nagykörtű Pattancs-csárdában, az éjfélutáni órákban, mikor már véget ért a „táncmulatság.” *Linburger József* nagykörtű gazdasági cseléd széles jókedvében ráparancsolt a cigányokra, hogy muzsikaszóval kísérjék haza; — *Boros Sándor* és *Boros József* körüli legények azonban azt nem engedték s lassanként annyira összeveszték a cigányon, hogy egymás fejét is alaposan bevették. A verekedésnek az utcán is lett folytatása úgy, hogy egész reggelig valóságos harc folyt a legények között, akiknek fele *Boros-párti*, fele meg *Linburger-párti* volt s mindegyik a pártállása szerint vett részt a küzdelemben. Az egyre veszedelmesebb jellegű verekedésnek a csendőrség vetett véget oly módon, hogy a főcinkosokat azonnal letartóztatta. — Ajánlatos lenne, ha az ilyen tapasztalatok után a hatóság nem adna többé engedélyt a korcsmai táncmulatságok megtartására.

A telefon rémei. Jászladány és Tiszaszűly között a múlt napokban megszűnt a telefon-összeköttetés; a huzalok több helyen el voltak tépve s a szigetelők összetörve. A ladányi csendőrség megindította a nyomozást s csakhamar meg is találta a tetteseket a vonal mentén állatokat legeltető tehenész és kondás legénykének személyében, akik a valatlás során el is ismerték, hogy a drótokat és a porcellán-szigetelőket botokkal és kövekkel zuzták össze. A vidám szórakozókat a csendőrség feljelentette a szolnoki kir. ügyészséghez.

487. szám.
1904. Vh.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. § értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a jászapáti kir. járásbírósnak 1904. évi V. 134. számú végzése következtében Dr. Friedvalszky János ügyvéd által képviselt Jászapáti-i Kölcsonpénztár javára *Túri István* és társai ellen 340 K. s járulékaik erejéig 1904. évi május hó 26-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1330 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: tehenek, bika, kocsik, lovak és stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a jászapáti kir. járásbírósnak 1904-ik évi V. 134/5. számú végzése folytán 340 kor. tőkekövetelés, ennek 1901. évi március hó 13 napjától járó 8% kamatai és eddig összesen 119 kor. 76 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig előbb *Túri István*, utóbb *Tözsér Alajos* lakásán *Jászszentandrás*on leendő eszközésére 1904. évi november hó 30-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett

ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-t. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Jászapáti, 1904. évi november hó 14-ik napján.

Szvittek
kir. bir. végrehajtó.

485. szám.
1904. vgrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a jászapáti kir. járásbírósnak 1903. évi V. 326 számú végzése következtében Dr. Friedvalszky János ügyvéd által képviselt *Bauer József* javára *Szántai Ferenc* ellen 76 korona s járulékaik erejéig 1903. évi nov. hó 10-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján felül foglalt és 645 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: butorok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a jászapáti kir. járásbírósnak 1903. évi V. 326/8 számú végzése folytán 68 kor. 81 fill. hátr. tőkekövetelés erejéig *Szántai Ferenc* lakásán *Jáskis*éren leendő eszközésére 1904. évi december hó 3-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Jászapáti, 1904. november 15-én.

Szvittek
kir. bir. végrehajtó.

K á v é

a legfinomabb minőségben, eddig itt soha nem tapasztalt olcsó áron, tisztán kimérve kapható:

Cuba különös fin. kgrként f. l.	80
Ceylon finom	l. 60
Portorico l. rendű	l. 40
Salvadore	l. 20
Pörkölt finom keverék	l. 80

5 kiló vételénél 10 fill. engedmény.

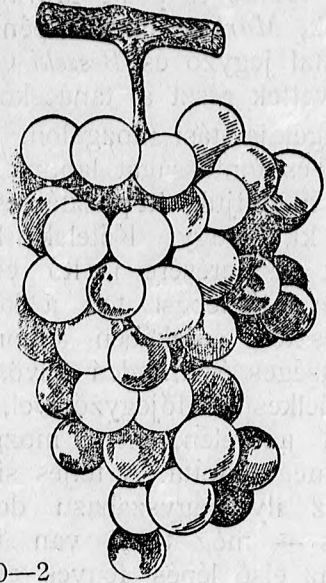
Tiszta, fin. minőségért szavatolok.

Tisztelettel

Imrik József

„Milleniumtelep“ Nagyösz.

Legolcsóbb árak!

Legolcsóbb árak!

20—2

Szép és tartós szőlője

csak annak lesz, a ki ingyen kéri Magyarország legnagyobb szőlőiskolájának árjegyzékét, a mely szőlőiskola állami segélylyel és állami felügyelet mellett létesült.

Lakás kerestetik.

Január elejére egy 2, legfőbb 3 szobás kiadó lakás kerestetik.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Világhírű!

a „REKORD“ festészeti műintézet a kiválóan sikerült életnagyságu arcképeiről, melyeket elismert művészek által készített. Számos (kir. közjegyző által hitelesített) elismerőlevél a világ minden tájáról.

Elsőrangú képek árai:

Olaj-, aquarell- és pastellfestésben fénykép után 48—63. cm. nagyságban ára --- --- 20 kor.
Legfinomabb kivitelű Blom-, Platin- és krétarajz ára --- 5 kor.

Részletes árjegyzék bérmentve.
Egy életnagyságu képet készítünk mindenkinek teljesen ingyen, ha részünkre 3 rendelést szerez és azokat egyenkint vagy egyszerre beküldi.

„REKORD“ festészeti műintézet

Budapest, VII., Rottenbiller-utca 46.

20—9